

35.

“Ολοι οί άνθρωποι είναι επίσης υπερήφανοι, διαφέρουσι δὲ μόνον κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τοὺς τρόπους, καθ’ οὓς τὴν υπερηφάνειαν αὐτῶν ἐκδηλοῦσι.

36.

Φαίνεται ὅτι ἡ φύσις, ἡ ἅπαντα τὰ ὄργανα τοῦ ἡμετέρου σώματος τοσοῦτον σοφῶς διαπλάσασα, ὅπως καταστήσῃ ἡμᾶς εὐδαίμονας, προσέθηκεν ἡμῖν καὶ τὴν υπερηφάνειαν, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἡμῶν ἀπὸ τῆς λύπης, τῆς προσερχομένης ἐκ τῆς γνώσεως τῶν ἡμετέρων ἀτελειῶν.

ΦΑΟΥΣΤ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ. . . ΖΑΧΑΡΙΝΟΙ

Ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἐκθέσει, ἐν τῷ τμήματι τῶν Καλῶν Τεχνῶν, παρατηρεῖται ἔργον τι Ζαχαρίνου πλείστου λόγου ἄξιον, δῆλον ὅτι εἰκὼν παριστώσα τὸν Φάουστ καὶ τὴν Μαργαρίταν καὶ κατεσκευασμένη ἐκ ζαχαρέως μετὰ πλείστης ὀψης τέχνης καὶ δεξιότητος. Νομίζει τις ὅτι εἶνε χειροτέχνημα κεντητὸν καὶ δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ τὴν ὑπομονὴν τοῦ καλλιτέχνου. Πλὴν δὲ τούτου εἶνε ἐκτεθειμένον ἀντίγραφόν τινος ἐν Βιέννῃ ἐκκλησίας ὡσαύτως ἐκ ζαχαρέως, μετ’ ἀπαραμίλλου ἀκριβείας καὶ λεπτότητος ἐπεξεργασμένων πάντων τῶν ἀρχιτεκτονικῶν κοσμημάτων, οἷον τῶν ἐγκάρπων, τῶν ἀστραγάλων κλπ. κλπ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

3.

Δικηγόρος τις υπερασπιζόμενος ἐν δικαστηρίῳ κυρίαν συνειθίζουσαν νὰ κλέπτῃ μικρὰ πράγματα ἐκ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων, διῴσχυρίζετο, ὅτι ἡ πελάτις του ἐπάσχεν ὑπὸ κλεπτομανίας καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἦτο ὑπόλογος διὰ τὰς πράξεις τῆς.

— Κλεπτομανίας; — ἠρώτησεν ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου — καὶ τί εἶν’ αὕτῃ ἡ κλεπτομανία;

— Φοβερὰ ἀσθένεια, κύριε πρόεδρε, ἥτις κάμνει τοὺς πάσχοντας ἐξ αὐτῆς νὰ κλέπτωσι.

— Ἄ, ἄ, βλέπω ὅτι εἶνε ἀσθένεια, τὴν ὁποίαν οἱ δικασταὶ πρέπει νὰ ἰατρεύσωσι. Ἡ δὲ συνταγὴ εἶνε φυλάκισις δώδεκα μηνῶν.

4.

Ἡ σύζυγος πρὸς τὸν σύζυγον :

— Δὲν νομίζεις, φίλε μου, ὅτι καλλίτερον εἶνε νὰ συνοδεύσω ἐγὼ τὴν κόρημας εἰς τὸ θέατρον; Ὁλος ὁ κόσμος θὰ τὴν βλέπῃ καὶ θὰ λέγῃ: Ἔτσι ἦτον μιὰ φορὰ καὶ ἡ μητέρα τῆς.

— Ἄν ὅμως, ἀγάπη μου, βλέπῃ ὁ κόσμος τὴν μητέρα, καὶ λέγῃ: Ἔτσι θὰ γείνη καὶ ἡ κόρη τῆς;

5.

Ἰεροκῆρυξ κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Σαμαρείτιδος, ἐτελείωσε τὴν διδασχὴν του διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων: «Μὴ ἐκπλήττεσθε, ἀδελφοί μου, διότι τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον εἶνε τόσον ἐκτεταμένον» ἐνθουμήθητε ὅτι γυνὴ ὀμιλεῖ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Παρατηρεῖς τοὺς τρέχοντας εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, τοὺς δίδοντας ἐπιτολάς στοῦ Σκούφου! τὸ ἀρχεῖον; Οἱ τόσο αὐτοὶ φακέλλοι τί τάχα περιέχουν; Ἡμέραν νύκτα διατὶ τὸ Κράτος περιτρέχουν; Φαντάζεσαι πὼς θὰ ἴδῃς, ἂν τοὺς ἀποσφραγίσῃς, εἰδήσεις οἰκογενειακὰς καὶ φιλικὰς ἐκχύσεις; Εἰς τὴν τρανὴν πολιτικὴν δοσμένοι ὀλοκλήρους, Γυναίκες, νέοι, γέροντες, οἱ λαϊκοὶ, ὁ κληρὸς, Δὲν γράφουν ἄλλο, εἰμὴ ἂν τὸ ὑπουργεῖον πίπτῃ. Καὶ ποῖος φατριάρχης μας τὸν ἄλλον κάτω βίπτει. Καὶ ὡς νὰ ἐπανήρχοντο οἱ παλαιοὶ αἰῶνες, τῆς Ὀλυμπίας, τοῦ Ἰσθμοῦ οἱ ἔνδοξοι ἀγῶνες, Κινεῖται πᾶσα ἡ Ἑλλάς δι’ ἐξ ἐπὶ τῶν Γένους Πολιτικῶς, εἰς τὸ κοινὸν ἀκρωτριάσιμον; Καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσάν στὰς ἐπαρχίας ὅλας Ἄῃρ εὐγαίνει σύμμικτος μὲ τύφους καὶ πανύλας.

(Ἀλέξανδρος Σούτσος.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Γνωστὸν εἶνε ὅτι τὰ ἄνθη κλείουσιν ἄλλα κατ’ ἄλλας ὥρας, ἀλλὰ πὼς γίνεται ταῦτο; Ἰδοὺ πὼς σκέπτεται σοφὸς τις ἄγγλος (sir John Lubbock) πρὸς ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου τούτου. Ὅσα μὲν ἄνθη γονιμοποιοῦνται ὑπὸ νυκτερινῶν ἐντόμων καὶ ὑπὸ τῶν ψυχῶν αἵτινες πετῶσι τὴν νύκτα, οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ὅπως ταῦτα μὲνωσιν ἀνοικτὰ καὶ τὴν ἡμέραν· τὰ δὲ ἄνθη τὰ γονιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν μελισσῶν, τῶν κηφήνων κλπ., οὐδένα πάλιν λόγον ἔχουσι καὶ αὐτὰ ὅπως ἀνοίγωσι τὴν νύκτα. Τὸ φυτὸν εἶνε ὃν ἐνόργανον τὸ ὁποῖον βλέπει διὰ τοῦ ἄνθους, ὃ ἐστὶ τὸ ἄνθος εἶνε τρόπον τινὰ ὁ ὀφθαλμὸς του. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἔχει χρεῖαν ἀναπαύσεως, καὶ ὡς πάντα τὰ ἐνόργανα κοιμᾶται κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπάρξεώς του εἴτε τὴν ἡμέραν εἴτε τὴν νύκτα, ὃ δὲ ὑπνος του ἐκδηλοῦται διὰ κλείσεως τοῦ ἄνθους του. Πάντες δὲ οἱ φυσιολογῶντες συμφωνοῦσι κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ ἀναπνοὴ τῶν φυτῶν, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀπορρόφησις τοῦ ὀξυάνθρακος, ἡ ἀποβολὴ τοῦ ὀξυγόνου, ἡ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἡ ἀπορρόφησις ὑγρῶν διαφόρων καὶ χημικῶν ἀλάτων καὶ τέλος ἡ διαπνοὴ αὐτῶν ποικίλλουσι κατὰ τε τὰ διάφορα εἶδη καὶ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας· εἶνε δὲ ἀσθενέστερα μὲν ἐν γένει τὴν νύκτα, ζωηρότερα δὲ τὴν ἡμέραν.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τρόπος διατηρήσεως τῶν γεωμήλων.

Θέσον τὰ γεωμήλα εἰς βαρέλιον ὅσον ἔνεστι στεγνόν, καὶ εἰς τοῦ ὁποῖου τὸν βυθὸν ἐστρώθησαν ἀρκετὰ ἄχυρα· κλείσει τὸ βαρέλιον καλῶς καὶ τοποθέτησον αὐτὸ εἰς ὑπόγειον, μακρὰν τοῦ ψύχους καὶ τῆς ζέστης. Ὅταν ἀνοιχθῇ τὸ βαρέλιον καὶ ληρθῶσιν ἐξ αὐτοῦ μέρος τῶν γεωμήλων, πρέπει νὰ ἀπλώνεται εἰς τὸ κενὸν μέρος παχὺ στρώμα ἀχύρων ἢ πιτύρων καὶ νὰ κλείσται καλῶς.

1. Διευθυντῆς τοῦ ταχυδρομείου καθ’ ἣν ἐποχὴν (1836) ἐγράφησαν οἱ ἀνωτέρω στίχοι.